

АНГЛІЙСЬКИЙ ФОЛЬКЛОР ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ

Угрин М. В.

*студентка факультету філології і журналістики
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Сучасна методика навчання іноземних мов орієнтована на комунікацію як мету навчання іноземних мов дітей та дорослих. У зв'язку з новим напрямом іншомовної освіти (культура – мета, мова – засіб) постає завдання формування «вторинної (іншомовної) картини світу» і, відповідно, вторинної мовної особистості як сукупності здатностей людини до іншомовного спілкування на міжкультурному рівні. Таке спрямування мовної освіти робить розвиток соціокультурної компетенції одним із найважливіших компонентів міжкультурної компетенції, оскільки, завдяки міжкультурній компетенції забезпечується відсутність культурного шоку в процесах міжкультурної комунікації.

Соціокультурна компетенція визначається вченими як складова комунікативної компетенції; знання учасниками міжкультурної комунікації національно-культурної специфіки мовленнєвої поведінки і уміння користуватись тими елементами соціокультурного контексту, що релевантні для породження і сприйняття мовлення з точки зору носіїв певної національної лінгвокультурної спільноти: звичаїв, правил, норм, соціальних умовностей, ритуалів, соціальних стереотипів тощо [1; 4].

Вона включає лінгвістичний, нелінгвістичний і країнознавчий компоненти. Лінгвістичний компонент полягає в засвоєнні та правильному вживанні лексики, необхідної для спілкування з урахуванням соціокультурних особливостей. Нелінгвістичний компонент базується на засвоєнні певних соціальних моделей поведінки. Країнознавчий компонент вимагає ознайомлення та володіння історичною, географічною та соціальною інформацією про англomовні країни [5, с. 16].

У сучасній методиці викладання іноземних мов соціокультурна компетенція розглядається як знання правил і соціальних норм поведінки носіїв мови, традицій, історії, культури та соціальної системи країни, мову якої вивчають [3, с. 235].

Фольклор (англ. *folklore* – народна мудрість, знання) є важливою складовою культури народу. «Фольклор – одна з найтриваліших і всеохоплюючих систем духовного життя народу, тісно зв'язана з народним побутом (як окремою системою) і з літературою (яка, зрештою, витворилась з фольклору і зберігає з

ним тісний зв'язок на всіх етапах свого розвитку)», – вказують З. Б. Лановик і М. Б. Лановик [2, с. 17].

Соціокультурна компетенція є справді важливою у вивченні іноземної мови. Одна з її головних складових - фольклор. Він допомагає пізнати історію та духовне життя народу. Сучасна методика навчання все більше розвивається і дає можливість студентам вдосконалювати свої знання.

Література

1. Бацевич Ф. С. Словник термінів міжкультурної комунікації. Київ : Довіра, 2007. 205 с.
2. Лановик З. Б., Лановик М. Б. Українська усна народна творчість : підручник. Київ : Знання-Прес, 2005. 591 с.
3. Методика навчання іноземних мов у загальноосвітніх навчальних закладах: підручник для студ. вищих навч. закладів / Л. С. Панова, І. Ф. Андрійко, С. В. Тезікова та ін. Київ : Академія, 2010. 328 с.

LE NORMAND COMME UN DES PLUS IMPORTANTS PARLERS DE LA LANGUE D'OÏL

Уруська О. А.

*студентка групи факультету іноземних мов
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

La Normandie possède une langue propre dérivée, comme le français, de la langue d'oïl, le normand qui est encore utilisé à l'heure actuelle, notamment dans le Bessin, le Cotentin ou les îles Anglo-Normandes. La principale langue régionale de Normandie est le normand, qui comprend plusieurs formes linguistiques (ligne Joret). De nos jours, le normand s'entend le plus souvent dans le Cotentin et le Pays de Caux, ainsi qu'aux îles Anglo-Normandes comme le jersiais et le guernesiais. Alfred Rossel, Louis Beuve (1869-1949), Côtis-Capel (1915-1986) et Marcel Dalarun (né en 1922), poètes cotentinois, en sont des figures connues.

Le normand a été l'un des principaux dialectes romans parlés en France. Le dialecte normand, dans lequel étaient écrites sans doute les premières chansons de gestes, était caractérisé principalement par la persistance du c guttural (ex.: carguer, franç. charger), par les imparfaits en ous, je chantous, et par la prononciation en é des finales en er (ex.: la mé, la mer).

Ce qui concerne l'histoire de l'origine du normand on peut dire que les envahisseurs normands, en colonisant le territoire maintenant connu sous le nom de